

- 2) Forudsætter artikel 132, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem — såfremt denne bestemmelse kan anvendes — at der er tale om et fortrolighedsforhold mellem lægen og den person, der behandles?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 28. december 2017 — Mohammed Bilali

(Sag C-720/17)

(2018/C 104/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohammed Bilali

Sagsøgt: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Præjudicielt spørgsmål

Er de EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 19, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾ af 13. december 2011 (statusdirektivet) til hinder for en medlemsstats nationale bestemmelse vedrørende muligheden for at tilbagekalde en subsidær beskyttelsesstatus, hvorefter der kan træffes afgørelse om tilbagekaldelse af subsidær beskyttelsesstatus, uden at de faktiske omstændigheder, der er relevante for tildelingen, som sådan har ændret sig, men kun myndighedens kendskab hertil, og uden at tredjelandstatsborgeren eller den statsløse person i så henseende har afgivet forkerte oplysninger om eller fortiet faktiske forhold, der var afgørende for tildeling af subsidær beskyttelsesstatus?.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 29. december 2017 — Lies Craeynest m.fl. mod Brussels Hoofdstedelijk Gewest og Brussels Instituut voor Milieubeheer; anden part: Belgische Staat

(Sag C-723/17)

(2018/C 104/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper og Clientearth vzw

Sagsøgte: Brussels Hoofdstedelijk Gewest og Brussels Instituut voor Milieubeheer

Anden part: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 3, og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt med artikel 6 og 7 i [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2008/50/EF ⁽¹⁾ af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, fortolkes således, at såfremt det gøres gældende, at en medlemsstat ikke har placeret prøvetagningsstederne i en zone i overensstemmelse med kriterier, der er fastsat i punkt B, nr. 1, litra a), i bilag III til dette direktiv, skal de nationale retter på begæring af private, der er direkte eksponeret ved overskridelsen af grænseværdien som omhandlet i direktivets artikel 13, stk. 1, undersøge, om prøvetagningsstederne er placeret i overensstemmelse med disse kriterier, og hvis dette ikke er tilfældet, træffe alle nødvendige foranstaltninger over for de nationale myndigheder, såsom udstedelse af et påbud om, at prøvetagningsstederne placeres i overensstemmelse med disse kriterier?
- 2) Er der sket en overskridelse af en grænseværdi som omhandlet i artikel 13, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, såfremt en overskridelse af en grænseværdi med midlingstid på et kalenderår, således som det følger af bilag XI til dette direktiv, allerede er fastslået på grundlag af måleresultaterne fra et enkelt prøvetagningssted som omhandlet i direktivets artikel 7, eller sker der kun en sådan overskridelse, når dette fremgår af gennemsnittet af måleresultaterne fra alle prøvetagningssteder i en bestemt zone i direktivets forstand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21.5.2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT 2008, L 152, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien) den 28. december 2017 — Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich og Ezra Bernard Reich mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sag C-730/17)

(2018/C 104/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich og Ezra Bernard Reich

Sagsøgt: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾ fortolkes således, at forbrugerne — i et tilfælde, hvor et transporterende EF-luftfartsselskab som omhandlet i forordning 261/2004 har indgået en aftale om luftbefordring af passagerer med forbrugere, som omfatter en togrejse fra en togstation i den medlemsstat, hvor disse forbrugere er bosiddende, til en lufthavn i en anden medlemsstat, hvorfra forbrugerne skal tage et fly til deres endelige bestemmelsessted, som er en lufthavn i et tredjeland, hvor forbrugerne ikke har nogen retlig forbindelse til det selskab, der udfører togrejsen, men det transporterende luftfartsselskab tydeligvis har en aftale med dette selskab, og hvor der på den i aftalen indeholdte togrejse er opstået en så alvorlig forsinkelse, at forbrugerne ikke har kunnet tage deres fly fra den nævnte lufthavn i en anden medlemsstat — kan påberåbe sig de rettigheder, der er fastsat i forordning 261/2004 og kræve kompensation i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 7 i forordning 261/2004? også under hensyntagen til transportbilletkens [forbud mod] »no show«?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.